

VÝROČNÍ ZPRÁVA **občanského sdružení TATRMANI** **za rok 2005**

V roce 2005 os TATRMANI opět –ostatně tak, jako vždy- nejen že splnilo své plánované aktivity, ale realizovalo několik důležitých akcí navíc.

AKCE VÝTVARNÉ

VÝTVARNÁ HROMÁDKA XIII.

22.-24.duben

Zpočátku se zdálo, že letošní téma –DIVADLO- nepřiláká mnoho zájemců. Opakem je pravda. Zájemci postupně přicházeli a na dané téma si hráli s nabídnutým materiálem. Výsledky prací dvaadvaceti tvůrců jsme pak instalovali v prostorách Kulturního domu. Radost mi udělali žáci místních základních škol. I jejich práce jsou v Kulturním domě nainstalovány.

KERAMICKO-DŘEVĚNÝ SEMINÁŘ XII.

22.-31.červenec

Dostala jsem úkol – napsat nějakou zprávu do Sudoměřického zpravodaje o Keramickém semináři. Poprvé jsem přijela do Sudoměřic před deseti lety zrovna na tento seminář. Nebyla jsem tu sice úplně každý rok, ale mám pocit, že patřím mezi věrné seminaristy. Musím se přiznat, že napsání tohoto článku je pro mě trochu oříšek. Je těžké zformulovat – co konkrétně mě na této akci přitahuje? Proč jezdím zrovna sem? Proč se mi tu líbí tak, že se sem vracím (ne jen na keramiku)?

Vás, čtenáře mého článku (říkám článku, abych se nebála rozsahu textu) by mohlo zajímat co je na našem semináři zajímavé. Můžu vám třeba popsat náplň semináře jak jsme od prvního dne modelovali a vytáčeli keramiku na kruhu, jak jsme ji třetí den nechali schnout a vyráběli lampióny z drátu a gázy a nakonec jsme vypalovali v koksovém milří a v peci s redukcí. To, co jste si teď přečetli byly činnosti, které jsme tu zkoušeli, ale obávám se že se takto nedozvíte o našem setkávání vůbec nic, ani kdybych vám kompletně popsala jednotlivé dny, jak šly za sebou s jejich hodinovým rozvržením. Holá činnost není to hlavní, za čím jsem do Sudoměřic přijela.

Vypadá to, že nadešel čas, psát o přátelství, o lidech, které vidím jen jednou za rok o příjemné atmosféře a výjimečné pohostinnosti a péči rodiny Brůčků, šikovnosti a vstřícnosti lektorů a příjemného strávení týdne na venkově. To je pravda, kdyby semináři chyběl tento lidský rozměr, určitě bych nepřijela. Je tu však další věc pro kterou jezdím ráda do Sudoměřic na seminář je to také intenzivní zážitek společného díla a společného tvoření.

Ještě před začátkem semináře se dozvídám téma, se kterým máme počítat ve svých objektech, abychom měli čas na rozmyšlení (letos – Hlava). Předem také víme, že tady v Sudoměřicích od nás něco zůstane, a že si tu můžeme vybrat místo pro instalaci svého výtvaru. Nejde pouze o to plácet si keramiku pro vlastní denní potřebu, na čaje nebo na polévky, ale pokusit se udělat něco, co denně neslouží, ale vzniklo by „pouze“ pro radost. Z této radosti pro další společné setkání -když potkáte objekt od nás, je také pro vás jen tak pro radost.

Když nás navštívíte na dvoře u Brůčků, můžete vnímat mnoho atmosfér např. Dělné – máme jen pár dnů na vymyšlení a výrobu objektu, Tvůrčí – stále s někým konzultujeme nápady a zjišťujeme, jestli jsme pochopeni, jsme v neustálé diskusi, Obav – všechny výpaly jsou venkovní a bez záruky, Naděje –že to výtvary přežijí, Přátelské – prostě si jen tak povídáme no.

Teď je pátek, seminář už končí a po festivalu Divadlo v trávě se vrátím zpět do velkoměsta. Trochu mě mrzí, že to vždy tak rychle uteče, ale cítím se dobře, jsem odpočínutá, inspirovaná a potěšená setkáním s přáteli a pobytem v Sudoměřicích. Tolik o našem semináři a radostných dnech u vás.

S pozdravem a přáním příjemného léta Václavka

Sudoměřice 30. 7. 2005

BALÓNTATRMANIÁDA IX.

9.-11.září

Tato již devět let tatrmany organizovaná akce se v roce 2005 nečekaně rozšířila. Ve spolupráci s Obcí Sudoměřice a Vzduchoplaveckou společností královského města Slaný, vznikla obrovská akce s názvem PO-SU-BA-NE (POdzimní SUDoměřické BALónové NEbe). V rámci této akce se děly tyto jednotlivé aktivity:

- Tradičně se vyráběly funkční papírové modely horkovzdušných balónů.
- Tradičně proběhla soutěž v letu papírových modelů, ... vlastně ne! Na tradiční soutěž se všichni přítomní převlékli do historických (nebo alespoň historizujících) obleků.
- LSD (Loutkové Sudoměřické Divadlo) zahrálo v přeplněné sudoměřické sokolovně dramaturgii románu –Pět neděl v balónu-.
- Sudoměřicemi projel průvod balónů „minikiny“ (nahore bez) doprovázený bryčkami taženými koněmi.
- V sudoměřické sokolovně proběhla balónová veselice s živou hudbou
- Ředitel balónového létání Josef Capoušek předčasně zapálil ohňostroj.
- A nakonec – pochopitelně vzhůru vzletěly plně obsazené pravé velké balóny.

Kurzy lidových řemesel

<i>datum</i>	<i>kurz</i>	<i>charakteristika a cíl kurzu</i>	<i>lektor</i>
2.dubna 2005	KOŠIKÁŘSTVÍ	<i>Pletení z pedigu-kulaté, oválné, hranaté koše, ošatky, tácy...</i>	Bubelová M.
23.duben 2005	DRÁTOVÁNÍ	<i>různé techniky drátování-odrátovat keram.nádobu, vyfouklá vajíčka, oblé kameny...</i>	Bubelová M.
23.duben 2005	VLNA	<i>předení, barvení, tkaní-výroba tapiserií, vsadky do šatů...</i>	Bubelová M.
23.duben 2005	RYBÍ ŠUPINY	<i>úprava šupin-obrázky, výšivky</i>	Bubelová M.
24.září 2005	KŮŽE	<i>řezání, šití, zdobení, zpracování kůže-zhotovení jednoduchého koženého pouzdra...</i>	Kučera M.
15.října 2005	VITRÁŽE	<i>řezání skla, broušení, pájení-netradiční dekorativní předměty</i>	Švamberg P.
11.Prosinec 2005	ZE ZVYKU ZA ZVYKY – Výstava prací kurzů lidových řemesel - spolupráce s dětmi z místní mateřské školky - ale i - posezení u punče		

AKCE DIVADELNÍ

PERLENÍ 2005

Lektoři: Marie Kotisová a Vladimír Zajíc

Pozorovatel z NIPOS- ARTAMA : Simona Bezoušková

Počet představení: 10

Počet hrajících: 95

Počet seminaristů: 95 + 7 = 102

Počet místních diváků: 54

Výše uvedený výčet naznačuje, že PERLENÍ je tvůrčí dílna především pro tvůrčí lidi. Protože se mezi amatéry nevyskytují z televize známí baviči, byla návštěva občanů maloměsta Bechyně (přes masivní propagaci) mizivá. Radost mám z aktivní účasti Bechyňského Divadelního Sdružení Lužnice. Soubor nejen hrál, ale po celou dobu akce se pečlivě staral o účastníky i návštěvníky PERLENÍ.

Protože na PERLENÍ dochází k hodnocení a posuzování (tak jako u všech ostatních přehlídek v Bechyni) vždy přesně uprostřed, není divu, že při vyhlášení byly shledány všechny soubory nejlepšími. Nejlepšími proto, že tvůrčími.

Tvůrčí divadelní dílna PERLENÍ je podporována MK ČR, několika málo podnikateli a prostřednictvím Kulturního domu městem Bechyně. Vklad města Bechyně do této přehlídky lze vyčíst již z výpočtu propáleného plynu na ohřátí Kulturního domu. I když první den (v pátek) nebylo v prostorách Kulturního domu nejtepleji, protopilo PERLENÍ celkem 6.500,- Kč.

O tvůrčí divadelní dílnu PERLENÍ měli potěšující zájem i média. Bohužel „tvůrčí“ zpracování rozhovorů (především pro tisk) v konečném výsledku mnohdy hovoří o poněkud zcela úplně jiné akci, než o události, která se v bechyňském Kulturním domu ve dnech 28. až 30. ledna konala.

BECHYŇSKÉ JARO

Jihočeská přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů

Lektoři: Marie Poesová, Jřina Lhotská, Jindřiška Bumerlová a Radim Svoboda

Počet představení: 11

Počet hrajících: 155

Počet seminaristů: 25

Počet místních diváků: 50

Byly uděleny tři diplomy za inspirativní představení Souboru ZŠ Školní ul. Bechyně za inscenaci: Pohádky Kavkazské myši Velmi dramatickému kroužku Praha za inscenaci "Elizabeth: Moje nebezpečné známosti". **Divadélku Růžek Č.B. za inscenaci Nejsem Popelka diplom za inspirativní představení s postupem na celostátní přehlídku Dětská scéna**

Na přehlídce se podílelo Ministerstvo kultury, NIPOS-Artama, Sdružení pro tvořivou dramaturgii, Radim Svoboda, Keramika Sušer, Jaromír Ernekr, Keramika Barták, Město Bechyně, Kulturní dům Bechyně, OS Tatramani a někteří další.

DIVADLO V TRÁVĚ

TVŮRČÍ SEMINÁŘ DIVADLA V TRÁVĚ

Lektor: Karel Vostárek	
Počet představení:	10
Počet hrajících:	90
Počet seminaristů:	20
Počet místních diváků:	450

„Perunova tráva“ aneb Bechyňská přehlídka „Divadlo v trávě“

Průvod masek

Krásný a slunný podvečer pro zahájení divadelního festivalu „Divadlo v trávě“ jakoby „nahore“ někdo objednal. Již tradičně zval k zahájení otevřené Bechyňské přehlídky průvod městem, který byl tentokrát výrazně ve znamení masek. Festivalu totiž po několikaleté pauze předcházela opět divadelní dílna na téma MASKA pořádaná KD v Bechyni, kterou jsem vedl. Jedenáct účastníků si vlastnoručně vyrobilo charakterové masky a hledalo společně, jak se pohybovat a jednat, nejdříve v neutrální a potom ve vlastní charakterové masce. Posledním úkolem seminaristů dílny byl „průzkum bojem“, během průvodu městem měli kontaktovat kolemjdoucí a pokusit se komunikovat se všemi (samo sebou beze slov). Zhostili se toho úžasně a masky vstupovaly do obchodů, unášely personál restaurací a komunikovaly s řidiči, maminkami s kočárky i s dětmi, které se vezly, řídily dopravu atd. (o takových studentech si mohu nechat jen zdát). Maskovaná kapela v čele vyhrávala, průvod mohutněl a masek přibývalo, protože i seminaristé keramické dílny v Sudoměřicích si půjčili masky a přidali se k nám. Na tvářích kolemjdoucích, řidičů i ředitele kulturního domu Josefa Brůčka pohrával spokojený úsměv. Dobře to začalo.

Zahájení

Josef Brůček v rámci prologu o trávě zapaluje symbolickou žertvu - kupku sena – Tráva hoří, ale neshoří! Kamenný reliéf se symbolem festivalu opět přežil proslov i pálení. Přehlídka je zahájena a jako překvapení následují tentokrát místo ohňostroje, gejzíry Bublin všech tvarů a velikostí k velkému gaudiu těch nejmladších.

Bateteba Mrač „Legenda o Ajše“

Krymská pohádka o lásce, hrdosti a smrti v úsporném až strohém podání dvou protagonistek. Soubor již „tradičně“ pracuje se spleťovou strukturou použití a pohybu divadelního znaku. Herečky přecházejí bez mrknutí oka z roviny vypravěčů a rolí loutkoherců, aby vzápětí vstoupily do postav příběhu, kdy se loutky stávají „pouze“ atributem a ony samy jsou egem a alteregem téže postavy. Louky jsou kůly s náznakem úst a ostatní scénické prvky jsou „metaforicky“ používané předměty - kameny, klestí a modrá látka. Inscenace se zde na „Trávě“ objevuje již podruhé a já vnímám zřejmý posun. Myslím si, že dobře zvolené kamenné schodiště ve svahu klášterní zahrady rušilo zamýšlenou znakovost scénických prvků ve smyslu „pars prototo“ (část za celek). Představení mě nechává poměrně chladným, možná proto, že i na scéně velmi spoře problesknou emoce, které by mohly zasáhnout i mne. Při večerním povídání však soubor slibuje ještě „comback“ a tak se mohu těšit na další verzi.

Spolek divadelních ochotníků Žamberk „Příběhy z Dekameronu“

V podvečer do prostoru vymezeného kamennými zdmi sestupuje po schodech téměř renesančně oděná dvojice a v zápětí se objevuje další skupina dobově kostýmovaných herců a hereček s kufry, pochodněmi a „zabydlí se“ na jevišti. Boccaciův text plyne, herci se pohybují v prostoru zvoleného jeviště, jednotlivé příběhy se před námi odvíjejí na principu divadla na divadle, který je zakódován již v literární podobě textu. Situace a herci jsou tu

méně tu více vtipní. Vše zdá se jak má být, dalo by se říci „pohodička“, jediné co postrádám je alespoň trocha dramatického napětí na scéně, což myslím bývá u divadla dost podstatné! Je to škoda, protože je zřejmá práce i energie, kterou soubor do inscenace zjevně investoval.

Vlahý a příjemný večer končil povídáním o viděném, za svitu lucerny v trávě na svahu klášterní zahrady. Den se vydařil a počasí nám přálo.

Divadlo Kvelb „Otesánek“

Erbenův Otesánek není ledajaký text a jeho dramatinizace skýtá inscenátorům značná úskalí již v dramaturgickém uchopení, natož v použitých inscenačních prostředcích. Přiznám se, že jsem byl zvědavý jak si s tím hoši z Kvelbu poradí.

Představení začíná mužná „servisní“ trojka Otesánkovi „stáje“ ve slušivých bílých „stejnokrojích“ (*připomínajících známé kovbojské „Ribano“*), a kapela zní mužné hlasy a již vstupujeme do příběhu. Za oponou oponka rodinného divadélka, kde nám demonstrují budoucí Otesánkovi pěstouni své trampoty s počítím vytouženého potomka. Muž se nakonec v zoufalství rozhodne vyhat z těžkého úkolu „řezbou“ Otesánka-polínka. „Nemluvně“ vzápětí ožívá i s proslulým apetitem. K velké radosti pěstounů v něm postupně mizí vše co je na dosah včetně jich samých i ostatních sousedů. Rodná ves mu však nestačí a Otesánek se vydává do světa, za asistence svého „servisního teamu“ spásá před našimi zraky většinu povrchu zeměkoule, jíž je sám středem. Poslední enklávou je zdá se „auzgrechnet“ Bechyňsko, které je právě na radě. Dostáváme se vlastně do jednoty místa, času a děje, dění je skutečně aktuální, neboť diváci jsou „servismeny“ řazeni do průvodu a instruováni, jak se nejlépe zachovat, aby Otesánek svá sousta náležitě vychutnal a ocenil. Některé maminky ve zmatku berou nejmenší děti z první řady, ty však pláčí, protože se již těší na nové kamarády v novém světě „uvnitř“. Diváci se baví a chystají se zapět v upořádaném pětistupu oblíbenou Otesánkovi svačínovou píseň, ale ouha, kde se vzala tu se vzala nepatrná babička kmotřička s motyčkou a „zastoupí“ překvapenému Otesánkovi cestu. Než se kdo naděje, „kopy, kop“ už se dobývá motyčkou do jeho olbřímích útrob. Náhle se babička, která „zkazila“ očištění světa a jeho konečné sjednocení v Otesánkovi otočí, poznáváme v ní naši „milou kmotřičku“ smrt. Jak se říká: „Všeho do času, Pán Bůh navěky“.

Po slunném dopoledni přišlo pěkné odpoledne, zdá se, že Pepa Brůček má asi smlouvu s těmi nejvyššími místy.

Divadlo na Vyhlídce „Jakub a čertova dcera“

Lákavým soustem pro dramatinizátory bývají texty Pavla Šruta, ale i na nich si lze vylomit zub „jen to fikne“, protože jejich zápletky bývají spíše literární než dramatické.

Anděl a andělka nám zapěli a představili titulního hrdinu, kterému se podaří dostat se do pekla, získat práci u čerta i nakonec vyváznout bez úhony před ďábelským hněvem i s jeho sličnou dcerou. To vše za vydatné pomoci svých strážných andělů a folkové muziky. Zatím, co Jakub s čertovskou nevěstou ještě pějící, andělé již připravují další pohádku. Taškář Pedro, který u nebeské brány ošálí svatého Petra (či spíše Petru), vnese zmatek do andělských sborů a nebeského řádu, Pán Bůh jej nakonec nachytá, na co jiného než na muziku. Trocha amerického folku a v nebi je zas vše jak má být, nakonec i Bůh Otec se chápe kytary a všem to báječně ladí. Herci hráli „o sto šest“ a zpívali „jako z partesu“ a proto nejspíše nikomu až tak nevadila chatrná dramaturgie a absentující výtvarně-režijní koncepce. Inu, konec dobrý všechno dobré? Trochu zavádějící je i název představení, protože s druhou pohádkou nemá mnoho společného (kromě již zmíněných andělů), ale nešť!

Rentiér Blatná „Křest sv. Vladimíra“

Prostor na trávníku vymezený keramickými plastikami stylizovaných blesků ovládl Pavla Černoch a jeho Rentiér jednoho herce. Bednička zakrytá kusem látky coby improvizovaná scéna pro plošné loutky a masivní aureola jako atribut Perunův a vehementní hercův hlas nesoucí Havlíčkův verš. V „zápolení“ použitých inscenačních prostředků zdá se, že zpočátku dominuje Perunova aureola „značky Michelin“, postupně však jednoznačně

ovládne trávnick protagonistův hlas a verš básníkův. Zahraje i „otevřená“ nápověda z rodinného zázemí. Je zřejmé, že hercův přednes a síla slova „semper viva“(stále žije)! Osobně si myslím, že připsaná aktualizace v závěru, ve smyslu „upírství“ politické scény, není nutná či je spíše na škodu. Havlíček sám je aktuální až, až.

Mohu myslím konstatovat, že Newtonovy zákony se vztahují i na oblast divadla, neboť protagonista tohoto představení je zdá se oním stromem, pod kterým se koulejí jablka nových generací.

Kocábka „Barevné svět“

Zralá šarantní dáma někoho zřejmě čeká, sotva odejde ze scény „přišourá“ se na plácek dvojice „starých pardů“ s kytarou a s podivnou směsicí rekvizit. Dáma je vzápětí zde i s lahví vody - pítíčkem pro „staré známé“ a důrazně připomíná důležitost dodržování pitného režimu. Párek kulisáků-rekvizitářů se sází kolik dnes „Pitíčko“ přinese lahvi. Za neutuchajícího dialogu a nesmělých náznaků klaunských gagů začínají stavět „scénu“ (záminku své přítomnosti) pro „pány herce“. „Pitíčko“ ve více méně pravidelných intervalech vstupuje s připomínkou pitného režimu a přerušuje tak poměrně monotónní rozhovor, řekl bych „plky všedního dne“. Lahve přibývají, slova se kupí, ale na scéně se vlastně kromě několika příjemných a svižných písniček nic neděje. Nedá se říci, že protagonisté hrají špatně, ale přesto atmosféra houstne a kde se vzala tu se vzala einsteinovská relativita plynutí času - v půl osmé kouknu na hodinky a ono bylo teprve čtvrt na pět a já mám pocit, že cítím jak mi docela rychle rostou vousy. „Prásk!“ blesk z čistého nebe, to na scéně problesknou a zajiskří nefalšované vztahy a dění se stane skutečným a já mohu najednou „zčistajasna“ s „Pitíčkem“ – vysloužilou baletkou - prožít emotivní vzpomínku, která kouzlem promění otrlé kulisáky v lidské bytosti, které se cítí zahanbeni lidským rozměrem někoho, koho naprosto přehlíželi. Vodu nahradí „slivovička“ a společná písnička je katarzí „par excellence“, která je pro radost „Pitíčku“ i publiku. Uf, to jsem si oddechl!

Povídání o viděném končí sprška, která zaskočila zaujaté diskutéry a zahrnala nás pod blízký strom. Vypadá to jen na lehkou přeháňku, ale obloha má barvu olova a než polknu klobásu....

Perun na nebi – „Tráva pod vodou“

Večerní část vzal do své režie během dne již několikrát vzývaný Perun. ...než jsem polkl poslední sousto báječné klobásky u stánku, kde hasiči občerstvovali účastníky a hasili úspěšně jejich žíznivá hrdla, zahřměl Perun a otevřel nebeská stavidla naplno. Pomáháme zaskočeným hasičům udržet na zemi stánek, který se rozhodl, že se proletí nad Bechyní a chvíli to opravdu vypadá, že s ním poletíme i my. Perun v mžiku rozkutálel kuželky Dobré vody, vysypal do kaluže krabice Tatraneč, uhasil syčící gril a naplnil jej po okraj kroupami. Což takhle klobáska na studeno s kroupami a popelem? Brrr! Zdá se, že si můžeme nechat zajít chuť i na večerní představení „**Fanfán tulipán**“ divadelního spolku **Jiří z Poděbrad** a „**Edisoni**“ **Jihlavského T.E.J.P.u**. Je po dešti ale **Fanfánovy** kostýmy i technika dostaly plný zásah a jdou se sušit do kulturáku. **T.E.J.P.** se ale odmítá vzdát a vytírá již postavenou scénu proměněnou v klouzačku vším co je po ruce. Nevím jak byla ošetřena smlouva „O počasí“, asi v ní byl nějaký háček, který zodpovědný pracovník přehlédl. Na tváři ředitele J. Brůčka již nepohrává úsměv; že by Perunovi „Tráva“ nešla pod nos,... nebo ta aktualizace,... což to příště zkusit s Jehovisty,... nebo New age,? Katarze byla tentokrát v Bechyni důkladná, vždyť byla nakonec v rukou Božích. Perun chvíli škodolibě pozoruje z mraků naše hemžení, pak se znovu spustí níže, otevře všechny kohouty a jde asi někam „na panáka“, a já jdu taky!

K.Vostárek

FAUSTOVÁNÍ

Lektor: Luděk Richter	
Počet představení:	3
Počet hrajících:	20
Počet seminaristů:	20
Počet místních diváků:	50

O Faustování psal do Amatérské scény Štěpán Filčík (viz příloha). Domnívám se, že jeho informace jsou vyčerpávající.

AKCE NEPLÁNOVANÉ

DŘEVĚNÁ STAVEBNICE NA NÁVSI

30.dubna 2005 bylo před zapálením ohňů (pro čarodějnice) započato Žižkovo čůrání. Letos Žižka čůral limonádu. Pro děti i rodiče (přišli i návštěvníci z Bechyně) bylo připraveno odhalení barevné dřevěné stavebnice, která na návsi bez větších škod přečkala celé léto a podzim, kdy jsme jí uschovali, abychom jí mohli přes zimu zrekonstruovat a na jaře dát opět k dispozici na hraní.

DVĚ SVĚTOVÉ PREMIÉRY LOUTKOVÝCH PŘEDSTAVENÍ

650 obyvatel – dvě nová představení vytvořená místními občany.

Pro mnohé to možná bude překvapení, mnozí tomu možná ani věřit nebudou, faktem ale zůstává, že známá jihočeská obec Sudoměřice u Bechyně (na jejíž návsi je, dle výpočtů i praktických důkazů, nejen střed naší Zeměplochy, ale i střed Galaxie) vyprodukovala v roce 2005 dvě zcela zbrusu nová loutková představení.

PRVÉ představení vzniklo „u příležitosti“ stého výročí úmrtí Julese Verna a potřeby kulturní akce pro opulentní POSUBANE (Podzimní Sudoměřické Balónové Nebe). Proto v Sudoměřicích vzniklo LSD (Loutkové Sudoměřické Divadlo), které zdramatizovalo první román Julese Verna -Pět neděl v balónu-. Představení, které ilustrovaným vyprávěním o třech předznamenáních a třidvaceti obrazech hraje sudoměřičtí plochými loutkami. LSD se tímto představením zúčastnil i bechyňského Faustování.

DRUHÉ loutkové představení, pro změnu marionetové, vzniklo „u příležitosti“ stodvacátého výročí narození (a sedmdesátého výročí úmrtí) slavného sudoměřického rodáka režiséra a šéfa činohry Národního divadla Karla Hugo Hilara. Tento velikán v mládí toužil zapálit své loutkové divadlo. Sudoměřičtí Tatrmáni mu jeho NEJEN dětské přání splnili. Proč nejen? Ze vzpomínání součastníků Hilara vyplývá, že se pokoušel vést herce (často k jejich velké nelibosti) k výkonům hraničícím s lidskými možnostmi. Jakoby chtěl pracovat s poněkud deformovanými loutkami, které na požádání režiséra zůstávají viset ve vzduchu a podle potřeby se různě deformují. Proto 5. 11. 2005 v podvečer plnily loutky zdánlivě nelogické Hilarovy pokyny, aby pak v divadle i s divadlem shořely.

LSD
(Loutkové Sudoměřické Divadlo)
DRAMATIZACE ROMÁNU JULESE VERNA
PĚT NEDEĽ V BALÓNU

aneb
DVA MĚSÍCE V AFRICE

Ilustrované vyprávění o třech předznamenáních, 22 obrazech a jednom epilogu.
Na motivy románu Julese Verna (1828-1905) -PĚT NEDEĽ V BALÓNU-
básnické sbírky Jana Nerudy (1834-1891) –ZPĚVY KOSMICKÉ-
a jiných literárních skvostů

KAREL HUGO HILAR

Další předem neplánovanou akcí byla oslava 120 narozenin Sudoměřického rodáka Karla Hugo Hilara. Pro tuto akci Tatrmani napsali desetiminutový výstup, vyrobili k němu loutky a scénu a posléze na návsi zahráli.

VZPOMÍNÁNÍ NA HILARA

při příležitosti 120. výročí narození sudoměřického rodáka
KARLA HUGO HILARA
šéfa činohry Národního divadla v Sudoměřicích u Bechyně

Program
15³⁰ hod.

Vernisáž výstavy
zasedací místnost

16¹⁵ hod. od obecního úřadu

Průvod k rodnému domu K. H. Hilara
a položení kytice k pamětní desce

17⁰⁰ hod. sudoměřická náves

Splněný sen (krátké divadlo)

bežerovičtí hasiči a sudoměřičtí Tatrmani splní jeden Hilarův dětský sen
17³⁰ hod. zasedací místnost obecního úřadu

Videoprojekce

Činnost os TATRMANI podporovali : Jihočeský kraj, MK ČR, vesnice Sudoměřice u Bechyně, Kulturní dům v Bechyni a několik místních, ale i přespolečných sponzorů.

Tak se nám na naše akce podařili sehnat přes 250.000,- Kč.

K tomu nutno připočítat minimálně 150.000,-Kč neúčtovaných nákladů.

Sudoměřice u Bechyně
24.2.2006 12:58:08

Josef Brůček
T A T R M A N